

ตารางที่ 4.1 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออก ระหว่างเรียนและลาพักการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564

หลักสูตร	ลาออกระหว่างเรียน		พักการเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พยาบาลศาสตรบัณฑิต	19	6.42	0	0.00
นิติศาสตรบัณฑิต	16	5.41	0	0.00
ภาษาจีน	14	4.73	3	17.65
เคมี	12	4.05	0	0.00
วิศวกรรมโลจิสติกส์	12	4.05	1	5.88
การจัดการ	11	3.72	0	0.00
การตลาด	11	3.72	0	0.00
การศึกษาปฐมวัย	11	3.72	0	0.00
การออกแบบ	11	3.72	1	5.88
คณิตศาสตร์	10	3.38	0	0.00
บัญชีบัณฑิต	10	3.38	0	0.00
รัฐศาสตร์	10	3.38	1	5.88
การท่องเที่ยวและนวัตกรรมการบริการ	9	3.04	2	11.76
เกษตรศาสตร์	9	3.04	0	0.00
พลศึกษา	9	3.04	0	0.00
ภาษาไทย	9	3.04	1	5.88
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	8	2.70	1	5.88
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	8	2.70	2	11.76
จุลชีววิทยา	6	2.03	0	0.00
คหกรรมศาสตร์	5	1.69	0	0.00
นิเทศศาสตร์ (หลักสูตรสองภาษา)				
แขนงวิชาการสื่อสารการตลาด	5	1.69	0	0.00

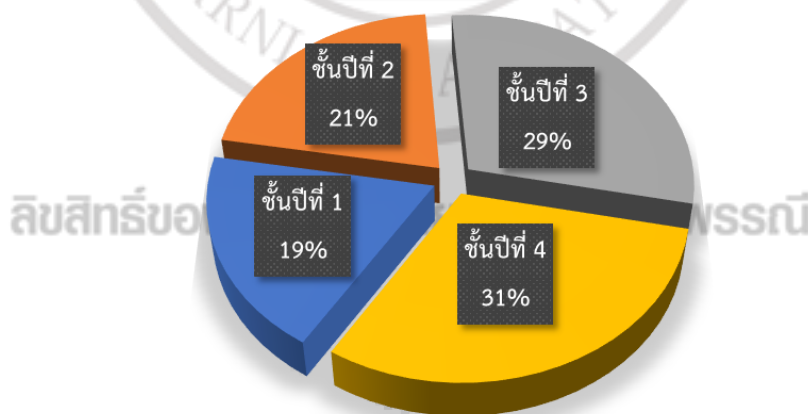
ตารางที่ 4.1 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออก ระหว่างเรียนและลาพักการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 (ต่อ)

หลักสูตร	ลาออกระหว่างเรียน		พักการเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รัฐประศาสนศาสตร์	5	1.69	0	0.00
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	5	1.69	0	0.00
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4	1.35	0	0.00
การพัฒนาชุมชน	4	1.35	0	0.00
เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	4	1.35	0	0.00
วิทยาการคอมพิวเตอร์	4	1.35	0	0.00
วิศวกรรมไฟฟ้า	4	1.35	0	0.00
วิศวกรรมโยธา	4	1.35	0	0.00
สังคมศึกษา	4	1.35	0	0.00
การเงินการธนาคาร	3	1.01	0	0.00
การสื่อสารบูรณาการ (ธุรกิจบันเทิงและ การแสดง)	3	1.01	0	0.00
เทคโนโลยีการเกษตร	3	1.01	0	0.00
ภาษาอังกฤษ	3	1.01	0	0.00
ภูมิสารสนเทศ	3	1.01	1	5.88
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม	3	1.01	0	0.00
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	2	0.68	0	0.00
การศึกษาพิเศษและภาษาอังกฤษ	2	0.68	0	0.00
การสื่อสารมวลชน (การโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์)	2	0.68	1	5.88
ทัศนศิลป์	2	0.68	1	5.88
นิเทศศาสตร์ (หลักสูตรสองภาษา) แขนง วิชาการสื่อสารการท่องเที่ยว	2	0.68	0	0.00
ฟิสิกส์	2	0.68	0	0.00
วิศวกรรมเครื่องกล	2	0.68	0	0.00
สถิติประยุกต์	2	0.68	0	0.00

ตารางที่ 4.1 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออกระหว่างเรียนและลาพักการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 (ต่อ)

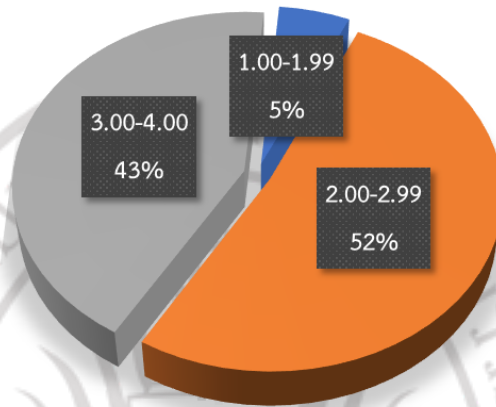
หลักสูตร	ลาออกระหว่างเรียน		พักการเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การสื่อสารมวลชน (วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์)	1	0.34	0	0.00
คอมพิวเตอร์	1	0.34	0	0.00
ชีววิทยา	1	0.34	1	5.88
ดนตรี	1	0.34	0	0.00
เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	0.34	0	0.00
ธุรกิจบันเทิง การแสดงและท่องเที่ยว	1	0.34	1	5.88
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	1	0.34	0	0.00
วิศวกรรมโทรคมนาคมและสารสนเทศ	1	0.34	0	0.00
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	1	0.34	0	0.00
รวม	296	100.00	17	100.00

นักศึกษาที่ลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนในช่วงปี ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 เป็นนักศึกษาที่กำลังเรียนในชั้นปีที่ 4 มากที่สุด (ร้อยละ 31) รองลงมาได้แก่นักศึกษาในชั้นปีที่ 3 2 และ 1 ตามลำดับ (ภาพที่ 4.2)

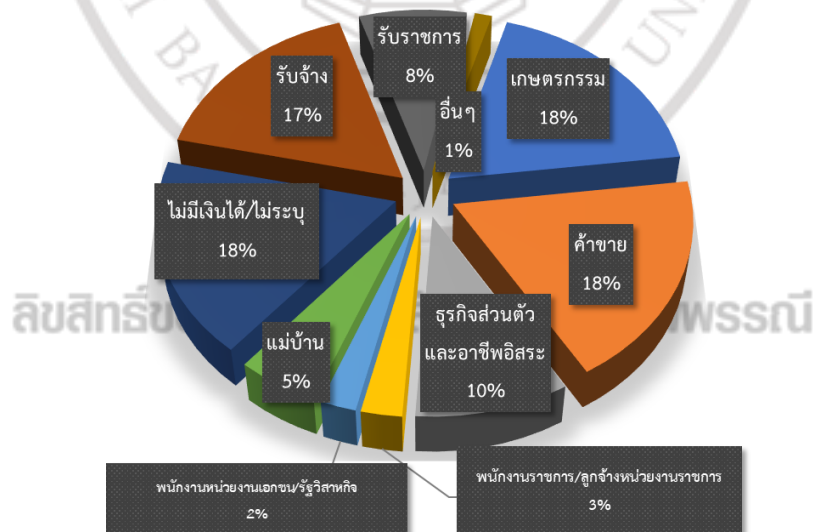
ภาพที่ 4.2 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออกระหว่างเรียนและลาพักการเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 จำแนกตามชั้นปี

นักศึกษาที่ลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนในช่วงปี ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 เป็น นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย (GPA) แรกเข้าระหว่าง 2.00-2.99 สัดส่วนมากที่สุด (ร้อยละ 52) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยแรกเข้าระหว่าง 3.00-4.00 และ 1.00-1.99 ตามลำดับ (ภาพที่ 4.3)

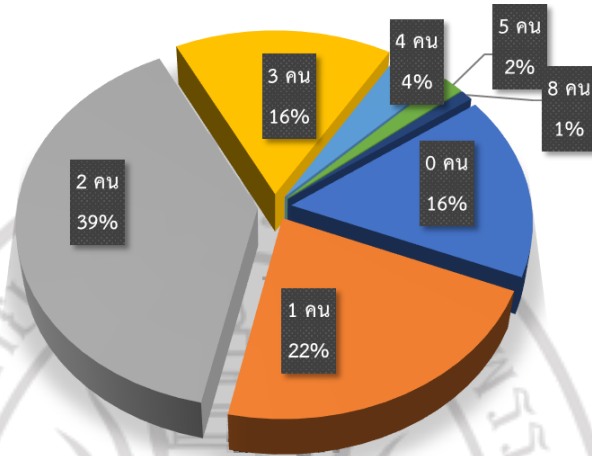
ภาพที่ 4.3 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออกระหว่างเรียนและลาพักการเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยแรกเข้า

เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มีสัดส่วนนักศึกษาลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนมากที่สุดสามอันดับแรกรายละเอียดแสดงได้ดังภาพที่ 4.4

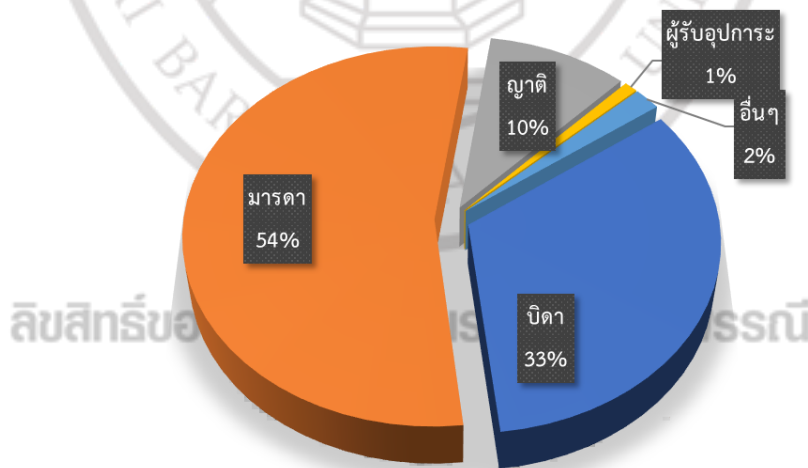
ภาพที่ 4.4 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออกระหว่างเรียนและลาพักการเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

นักศึกษาที่มีพี่น้องจำนวน 2 คนแสดงสัดส่วนการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนสูงที่สุด (ร้อยละ 39) รายละเอียดแสดงในภาพที่ 4.5

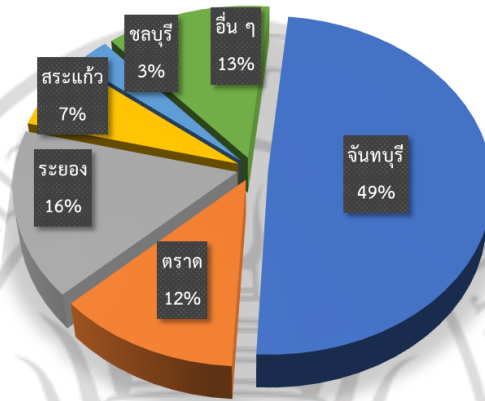
ภาพที่ 4.5 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออกระหว่างเรียนและลาพักการเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครอบครัว

นักศึกษาที่มีมารดาเป็นผู้ปกครองแสดงสัดส่วนการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนสูงที่สุด (ร้อยละ 54) ขณะที่นักศึกษาที่มีผู้ปกครองเป็นผู้รับอุปการะมีสัดส่วนการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนต่ำที่สุด (ร้อยละ 1) (ภาพที่ 4.6)

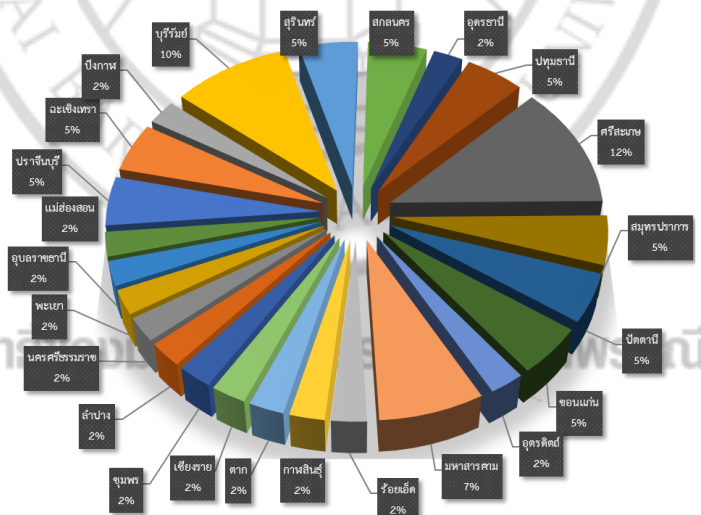
ภาพที่ 4.6 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออกระหว่างเรียนและลาพักการเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 จำแนกตามประเภทผู้ปกครอง

เมื่อพิจารณาภูมิลำเนาของนักศึกษา เป็นที่น่าแปลกใจว่าสัดส่วนของนักศึกษาที่ลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนสูงที่สุดอยู่มีภูมิลำเนาอยู่ภายในจังหวัดจันทบุรี (ร้อยละ 49) ขณะที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด มีสัดส่วนรองลงมา (ร้อยละ 16 และ ร้อยละ 12 ตามลำดับ) (ภาพที่ 4.7)

ภาพที่ 4.7 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออกระหว่างเรียนและลาพักการเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 จำแนกตามภูมิลำเนา

เมื่อพิจารณานักศึกษาที่มาจากภูมิภาคอื่น พบว่ามีสัดส่วนการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนค่อนข้างน้อยมากเมื่อเทียบกับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตระยอง จันทบุรี และตราด รายละเอียดแสดงได้ดังภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 ปริมาณและสัดส่วน (ร้อยละ) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลาออกระหว่างเรียนและลาพักการเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 จำแนกตามภูมิลำเนานอกเขตจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียน

รวบรวมปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียน ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ประกอบแบบสอบถามจากนักศึกษา 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาปกติ และกลุ่มนักศึกษาที่ลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียน นำค่าปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้มาดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis, PCA) ผลแสดงดังตารางที่ 4.2 พบว่าปัจจัยหลักที่แสดงความแตกต่างระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักศึกษาเอง ได้แก่ นักศึกษาอยากเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน เนื่องจากเรียนไม่เข้าใจรวมทั้งปัญหาให้นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงมากเกินไป (มากกว่าวันละ 4 ชั่วโมง) ส่วนปัจจัยอื่น ๆ แสดงอิทธิพลต่อการแบ่งกลุ่มนักศึกษาทั้งสองกลุ่มในระดับปานกลางและระดับต่ำ

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis, PCA) ที่ส่งผลต่อการจำแนกกลุ่มระหว่างนักศึกษาปกติและนักศึกษาลาออกระหว่างเรียน/พักการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564

รหัส	ปัจจัย	แกนที่ 1 (CS1)	แกนที่ 2 (CS2)
X ₁	ข้าพเจ้าชอบในสาขาวิชาที่เรียน	0.09	0.11
X ₂	ข้าพเจ้าอยากเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน เนื่องจากเรียนไม่เข้าใจ	-0.11	-0.43*
X ₃	ข้าพเจ้าไม่ส่งงานอาจารย์ตามกำหนดเวลาบ่อยครั้ง	-0.17	-0.22
X ₄	ข้าพเจ้าไม่ค่อยตั้งใจเรียน	-0.15	-0.13
X ₅	ข้าพเจ้าขาดเรียนบ่อย	-0.09	-0.25*
X ₆	ข้าพเจ้ามีปัญหาสุขภาพจึงเรียนไม่ทันเพื่อน	-0.01	-0.12
X ₇	ข้าพเจ้าเสพยาเสพติด/เล่นการพนัน	-0.01	-0.02
X ₈	ข้าพเจ้าติดแฟน/เพื่อน	-0.03	-0.02
X ₉	ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	-0.06	-0.08
X ₁₀	ข้าพเจ้าใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง	-0.13	0.27*
X ₁₁	ข้าพเจ้าใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน	-0.07	0.32*
X ₁₂	ข้าพเจ้าติดแชท/สังคมออนไลน์	-0.13	0.16
X ₁₃	อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ	0.06	-0.00

หมายเหตุ: ตัวแปรอิสระได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ สถานะของนักศึกษา (ปกติ/ลาออกระหว่างเรียน/พักการเรียน)

* แสดงถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงต่อการแบ่งระหว่างกลุ่มนักศึกษาปกติและนักศึกษาลาออกระหว่างเรียน/พักการเรียน

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis, PCA) ที่ส่งผลต่อการ
จำแนกกลุ่มระหว่างนักศึกษาปกติและนักศึกษาลาออกระหว่างเรียน/พักการเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 (ต่อ)

รหัส	ปัจจัย	แกนที่ 1 (CS1)	แกนที่ 2 (CS2)
X ₁₄	อาจารย์ผู้สอนอธิบายความ หรือสื่อความหมายไม่ชัดเจน และไม่น่าสนใจ	-0.16	0.02
X ₁₅	บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	0.06	-0.01
X ₁₆	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และทักษะในเนื้อหาที่สอน เพียงพอ	0.04	0.04
X ₁₇	อาจารย์ผู้สอนถ่ายทอดความรู้และทักษะต่าง ๆ ได้ ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์	0.05	0.05
X ₁₈	อาจารย์ผู้สอนไม่พัฒนาความรู้ของตนให้ทันสมัย	-0.20	-0.08
X ₁₉	เกณฑ์การวัดและการประเมินผลการศึกษาไม่ชัดเจน	-0.22	-0.08
X ₂₀	อาจารย์ผู้สอนประเมินไม่ยุติธรรม	-0.20	-0.09
X ₂₁	อาจารย์ผู้สอนไม่รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	-0.22	-0.02
X ₂₂	อาจารย์ผู้สอนขาดสัมพันธภาพและความเป็นกันเองกับ นักศึกษา	-0.25*	-0.06
X ₂₃	อาจารย์ผู้สอนมีความขยัน มีความตั้งใจ และพยายาม ช่วยให้นักศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมาย	0.05	0.09
X ₂₄	ผู้ปกครองไม่สนใจเรื่องเรียนของข้าพเจ้า	-0.15	-0.13
X ₂₅	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเรียนต่อ	-0.18	-0.25*
X ₂₆	ผู้ปกครองให้เงินค่าใช้จ่ายประจำวันกับข้าพเจ้ามากและ เกินความจำเป็น	-0.06	-0.08
X ₂₇	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวข้าพเจ้าไม่ดี	-0.15	0.06
X ₂₈	ข้าพเจ้าต้องช่วยงานของครอบครัวมากเกินไปจนไม่มี เวลาเรียน	-0.18	-0.23
X ₂₉	ครอบครัวทะเลาะหรือขัดแย้งกัน	-0.1	-0.08

หมายเหตุ: ตัวแปรอิสระได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ สถานะของนักศึกษา (ปกติ/ลาออกระหว่างเรียน/พักการเรียน)

* แสดงถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงต่อการแบ่งระหว่างกลุ่มนักศึกษาปกติและนักศึกษาลาออกระหว่าง
เรียน/พักการเรียน

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis, PCA) ที่ส่งผลต่อการจำแนกกลุ่มระหว่างนักศึกษาปกติและนักศึกษาลาออกระหว่างเรียน/พักการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีระหว่างปี พ.ศ. 2561-2564 (ต่อ)

รหัส	ปัจจัย	แกนที่ 1 (CS1)	แกนที่ 2 (CS2)
X ₃₀	การบริการให้คำปรึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยไม่ดีเพียงพอ	-0.21	0.21
X ₃₁	เมื่อเกิดปัญหานักศึกษาไม่รู้จะปรึกษาหน่วยงานใด	-0.22	0.19
X ₃₂	มหาวิทยาลัยมีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนการศึกษาจากรัฐบาล และกองทุนกู้ยืมฉุกเฉินไม่เพียงพอต่อความต้องการ	-0.20	0.13
X ₃₃	มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักศึกษามากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาทบทวนตำราเรียน	-0.14	0.01
X ₃₄	อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีบทบาทในการให้คำปรึกษา	-0.18	0.01
X ₃₅	อาจารย์ที่ปรึกษาขาดการติดตามแนะนำและช่วยแก้ไขปัญหานักศึกษา	-0.22	0.01
X ₃₆	หลักสูตรไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	-0.23	-0.06
X ₃₇	เนื้อหาสาระที่กำหนดในหลักสูตรไม่เหมาะสม	-0.22	-0.04
X ₃₈	อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ	-0.18	0.20
X ₃₉	อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ	-0.17	0.25*
X ₄₀	อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย	-0.18	0.20
X ₄₁	บริเวณภายในสถานศึกษามีสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียน	-0.17	0.16
X ₄₂	บริเวณรอบสถานศึกษามีสิ่งรบกวนทำให้ไม่อยากเข้าเรียน	-0.16	0.04

หมายเหตุ: ตัวแปรอิสระได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ สถานะของนักศึกษา (ปกติ/ลาออกระหว่างเรียน/พักการเรียน)

* แสดงถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงต่อการแบ่งระหว่างกลุ่มนักศึกษาปกติและนักศึกษาลาออกระหว่างเรียน/พักการเรียน

เมื่อคัดเลือกปัจจัยที่แสดงอิทธิพลเกินร้อยละ 25 มาดำเนินการวิเคราะห์การจำแนกประเภทเชิงเส้น linear discriminant analysis, LDA) สามารถสร้างสมการจำแนกได้ดังสมการที่ (1) โดยสามารถจัดจำแนกกลุ่มนักศึกษาได้ถูกต้องระหว่างร้อยละ 80-84 (ตารางที่ 4.3)

$$Y = -0.41x_2 + 0.52x_{10} + 0.29x_{11} + 0.11x_{22} - 0.48x_{25} - 0.07x_{39} \dots\dots\dots (1)$$

Y คือ ค่าคะแนนมาตรฐานระบุประเภทนักศึกษา (เฉลี่ย 0.19 ± 1.05 สำหรับนักศึกษาที่ลาออกระหว่างเรียนและพักการเรียน และ 1.81 ± 0.96 สำหรับนักศึกษาปกติ) และ $x_2, x_{10}, x_{11}, x_{22}, x_{25}, x_{39}$ คือปัจจัยที่แสดงอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.3 ผลความถูกต้อง (ร้อยละ) ของการจำแนกกลุ่มนักศึกษาโดยใช้สมการจำแนกที่วิเคราะห์ได้จากการศึกษาครั้งนี้

	นักศึกษาปกติ	นักศึกษาลาออกระหว่างเรียน และพักการเรียน
นักศึกษาปกติ	84.00*	20.00
นักศึกษาลาออกระหว่างเรียน และพักการเรียน	16.00	80.00*

หมายเหตุ: * คือผลความถูกต้อง (ร้อยละ) ของการจำแนกกลุ่มนักศึกษา